

Брацлавська А.Ю.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ НАВИЧОК ВІЙСЬКОВИХ ПІЛОТІВ, НЕОБХІДНИХ ДЛЯ ВЗАЄМОДІЇ У СПІЛЬНОМУ ПОВІТРЯНОМУ ПРОСТОРИ

У роботі розглянуто професійну підготовку майбутніх військових льотчиків, що повинна бути спрямована на взаємосумісність з військовою авіацією інших країн, а також на успішну співпрацю зі світовою цивільною авіацією.

Сучасне навчання військових льотчиків насамперед вимагає максимальної оптимізації теоретичної, тренажерної, льотної та психофізіологічної підготовки, що забезпечить дотримання пілотами правил авіаційної безпеки, за допомогою формування професійно важливих якостей та необхідних компетенцій військових пілотів.

Можна стверджувати, що метою такої підготовки є формування професійної надійності майбутнього пілота у звичайному та екстремальному режимах діяльності. Саме таке навчання сприятиме формуванню у курсантів певних якісних властивостей, що нададуть їм змогу виявити нові уміння для вирішення проблемних ситуацій. Таким чином, підготовка військових пілотів у своєму складі має декілька аспектів, серед них наявні психологічний, розвиток військово-професійних навичок та інші.

На нашу думку, одним із найважливіших аспектів підготовки військових льотчиків є мовна підготовка.

З огляду на необхідність залучення українських військових фахівців до спільних навчань та постійної співпраці у світовому повітряному просторі, нагальним є підвищення рівня володіння іноземною мовою українських військових до міжнародних стандартів. Такими стандартами вважаються мовні вимоги НАТО STANAG 6001 та ІКАО (Міжнародної організації цивільної авіації). За шкалою STANAG 6001 військові льотчики повинні отримати рівень 2 (функціональний), у той час як за шкалою ІКАО, мовна компетентність військових пілотів має відповідати дескрипторам рівня 2 (операційний). Саме ці мовні рівні забезпечують можливість ефективної взаємодії у спільному з іншими країнами повітряному просторі.

Основними вимогами 4-го рівня ІКАО є безперешкодне розуміння кандидатом радіотелефонних розмов, спроможність швидко отримати необхідну інформацію та миттєво реагувати, наявність у льотчика природного темпу мовлення і вимови, що не заважає правильному сприйняттю інформації, знань необхідної лексики за спеціальністю, а також уміння правильно реагувати у непередбачуваних ситуаціях, що є життєво-необхідним для роботи у спільному повітряному просторі.

Мовна підготовка майбутніх військових пілотів є основним завданням кафедри авіаційної англійської мови Харківського національного університету Повітряних Сил.

Література:

1. Cir 323, Guidelines for Aviation English Training Programmes Order Number: CIR323 ISBN 978-92-9231-403-3 © ICAO (2009).
2. Aviation English for ICAO compliance», Oxford, Macmillan, 2004.